

REVISTA ORĂȘTIEI

Apare în fiecare Sâmbătă

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Naționalism în armată.

Pre cum am arătat în numărul trecut, se ivesc tot mai dese cazuri, că soldații din armata comună a țerii noastre, aparținători diferitelor neamuri, își manifestă dorința de-a comunica în limba lor proprie cu superiorii lor și a se lăpăda de limba germană ca limbă oficială.

Inceputul în privința asta l-au făcut Cehii. Deja de câțiva ani încoace cetim prin ziare, că prin Boemia și chiar în Viena soldații cehi răspund la apel cu cuvântul lor: „zde” în loc de „hier”. Dela Cehi s'a lășit obiceiul, probabil prin ziare, la Maghiari, cari acum pe la asentări ca și pe la cunoscutele adunări de controlă militară a rezerviștilor, într'adins și ostentativ introduc pe »jelen« al lor.

Firește că pedepse au urmat în toate cazurile. Legea e lege și cine nu se supune, acela vine pedepsit. Limba nemțască e indusă prin lege armatei comune, ear' acel »hier« este un »Vorschritt«, cum se zice în terminii militari.

Dar' se vedeți acum pe Maghiari cum chicotesc în contra legii acesteia!

S'a întâmplat că chiar în matca maghiarismului, în Seghedin și Dobrișin (în țara papricașului) câțiva ficzkó de pe pustă s'au pus la răcoare pentru »jelen«. Ziarele ungurești, cum au auzit, au pornit o luptă strașnică de cuvinte în contra limbii germane în armata comună, au insultat pe oficerii superiori și au cerut intervenția guvernului, ca pe viitor Maghiarii (dar' numai Maghiarii!!!) să se poată folosi de limba lor proprie în comunicațiune cu oficiile și reprezentanții armatei comune. Și, precum scriu câteva ziare din Budapesta, ministrul-președinte Széll ar fi și exoperat concesiunea, tot numai

pe seama Maghiarilor, ca să se poată folosi în viitor de »jelen« al lor, fără a fi pedepsiți.

Dar' bine, asta va să zică a proclama fâțiș usurparea legii care până acum a garantat unitatea și buna ordine a puterii armate în stat, ear' pe de altă parte a duce cu un pas mai departe ideea de stat maghiar, prin o nouă favorizare a Maghiarilor.

Intr'un stat cu o constituție ca a noastră, o limbă generală de comandă, o limbă oficială în armată se impune. Fără ea o armată comună a tuturor provinciilor, o armată care singură să reprezinte unitatea statului, și să aibă disciplină unitară, e imposibilă. Și firește că unica limbă potrivită spre acest scop este cea germană, care pe lângă că e vorbită de o însemnată parte a Monarhiei noastre, este o limbă dintre cele mai culte și cea mai veche dintre câte s'au vorbit pe aceste plaiuri.

Sforțarea Maghiarilor de-a detrona această limbă din prerogativele ei istorice e veche. Cunoaștem dorința lor de-a proclama pentru întreaga Ungaria limba lor maghiară ca limbă oficială în armată. Armata națională a fost una dintre libertățile cardinale ce au legiferat în timpurile de răsărit. Și mărturisim că au ajuns deja la frumoase succese; ne îngrozim chiar la ce succese au ajuns. Și au creat o »honvezime« pedestră și husari. Au exoperat în timpul din urmă prin tot felul de chichițe școale militare ungurești. Apoi, acel bărbat de stat rafinat a socotit destul de important a lua ca punct deosebit în programul său politic aceste școli militare și chestiunea tricolorului maghiar la șinorele și cănații gendarmeriei. Ear' după-ce i-s'a satisfăcut acestor cereri a intrat în partidul guvernamental, căci nu era de mică însemnatate această concesiune.

Ear' acum, la cererea partidelor opoziționale, li-s'a dat voie a se »jelen«...

În felul acesta nu putem prevedea până unde vor merge cu concesiunile pe seama Maghiarilor. Trebuie însă să luăm seama la timp, căci scopul ce se urmărește e clar, drepturile lor militare ei le vor exploata împotriva noastră și azi mâne, dacă vor avea mai mare putere peste armată în țară, vor voi a ne sili și pe noi să recunoaștem limba maghiară ca limbă oficială, ca și în biserică, ca și în școală și ca pe toate celelalte terene, unde ne silesc.

Până acum mai aveam armată, unde ne bucuram de aceleași drepturi ca și Maghiarii și unde nu ne era teamă de maghiarisat. Limba nemțască nici pe departe nu ne-a adus relele, ce ni-le aduce limba ungurească. Armata comună nu ne-a răpit numele noastre, nu ne-a instrăinat feciorii nostri, pe când honvezimea ne este un pericol.

Și apoi să nu uităm un lucru.

Dacă chiar e vorba să se scoată limba germană din armată, apoi n'am ști de ce s'o primim chiar pe cea maghiară. De ce n'am avea și noi și Sârbii și Slovaci aceleași îndreptățiri la folosirea limbii noastre? Cununați cu limba germană nu suntem, dar' dacă tocmai e să ne despărțim de ea, de sigur nu ne vom legătui cu limba maghiară. Avem atâtea regimente compuse din fii ai poporului nostru. Aceste regimente formează o frumoasă armată națională, care să vorbească limba noastră, cum și-o vorbesc honvezii pe-a lor. Avem același drept de-a cere respectarea limbii noastre ca și Maghiarii. Putem să îndemnăm pe soldații nostri, ca și foile maghiare pe ai lor, ca să abandoneze pe »hier« și pe celelalte »Vorschritt«-uri și să vorbească numai românește cu căpitanii lor. „Present!” totdeauna, — »jelen!“ nicio-dată, vom zice feciorilor nostri.

Astea să le știe puternicii dela cârmă: sau să respecte legea și obiceiurile din trecut, sau să se împărțască libertatea limbii naționale în armată cu măsură egală.

„Reuniune economică în Orăștie”.

Cu bucurie aducem la cunoștința on. public, că „Reuniunea economică din Orăștie”, a cărei înființare a fost proiectată încă acum doi ani, la inițiativa dlui Dr. Ioan Mihu, își va începe activitatea încă în zilele cele mai apropiate.

Cei-ce cunosc foloasele ce le aduc acest fel de Reuniuni, nu pot decât să se bucure de această știre.

Cine dintre noi n'a cetit sau n'a auzit cel puțin, despre atâtea lucruri bune și folositoare plugarilor nostri, pe cari le face Reuniunea agricolă din comitatul Sibiului? Unica Reuniune de acest fel ce o avem până de present noi Români.

Drept-aceea mândri trebuie să fie plugarii nostri din acest comitat, că s'a aflat printre dinșii oameni cu carte, oameni cu iubire față de ei, cari au grăbit ca a doua Reuniune economică să se înființeze aici în Orăștie, cu scopul ca activitatea ei, povețele și spriginul ce-l va da, să se extindă până și în cele mai depărtate comune de Orăștie, ba dacă se poate, ceea-ce ar fi și de dorit, chiar peste întreg comitatul.

Adevărat, că plugarii nostri și până aci au început a se deștepta și a-și vedea mai cu dinadinsul de treburile lor, decât înainte de aceasta cu câteva decenii. Având însă acum la spatele lor și pe cărturari, cari cu dragă inimă li vor povățui și ajuta în lucrările lor economice, cu atât mai ușor le va succede, ca pământul ce-l au dela părinții și strămoșii lor, să-l lucreze de așa, ca să aibă după el și dobânda cuvenită.

Și suntem convinși, că plugarii vor urma într-o toată îndrumărilor ce li-se vor da din partea celor puși în fruntea acestei Reuniuni.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Sub pământ.

De

Emil Marriot.

Ciudad lucrul!

El știa doar' sigur că murise și că a fost pus în sicriu și înmormântat în cimiter. Și tocmai fiindcă le știa toate acestea, se mira foarte mult de ele, căci auzise că dacă omul moare, atunci nu mai știe nimic. Ori doar' a fost înmormântat de viu? Dar' așa ceva nu se poate, căci atunci nu s'ar simți așa de bine, precum el în adevăr se simte. De o mie de ori mai bine, ca pe când încă trăia. Și nici prin minte nu-i trecea ca să bată în sicriu, pentru a fi auzit de cineva, ca să-i dea ajutor să iasă afară, cum se zice că fac alții, cari sunt îngropați de viu. Din contră el s'ar fi spăriat grozav, dacă cineva ar fi venit la el și l'ar fi rugat să se scoale și să plece de-acolo. Mai bine ar fi răbdat ori-ce, decât așa ceva. Căci aici zăcea liniștit, și cald încă era. Și-apoi ce deosebire mare este între a trăi pe pământ și sub pământ, unde se afla atât de fericit. Și asta era ceea-ce-l făcea să se mire atât de mult, căci el nici

când n'ar fi crezut, că omul poate fi mort, și totodată să știe despre toate.

Ciudad lucrul!

Cugetându-se la acestea, se trezește că s'a strecurat oare-ce la el, prin crepătura dela sicriu, și deodată vede înaintea sa o umbră de om mișcându-se încolo și încoace.

Cuprins de spaimă, sta nemișcat în sicriu, și privia la fantomă, pe care cu toate-că nu-și putea deschide ochii, totuși o vedea cât se poate de bine, ear' mai apoi întreabă că cine e și ce caută la el. La ceea-ce i-s'a răspuns:

— Eu sunt vecinul D-Tale, înmormântat abia de ieri. Permite-mi ca să mă recomand. În viață mă numiam Toma Fink, și de meserie am fost croitor. Și nu pot zice că mi-a mers rău. Dacă n'aș fi pățimit de amefală, și azi aș mai trăi!

— Se poate, zise cel din sicriu, cam întristat. Dar' să te întreb ceva. Ce să însemneze toate acestea? Suntem noi morți ori nu?

— Suntem da, răspuse umbra.

— Doamne-ți mulțămesc! zise celalalt.

— Acum încă ceva, zise earăși umbra. Lucrul acesta de-a fi mort, este foarte curios. Eu din partea mea nu-l aflu de bun. Înainte de toate tăcerea aceasta și singurătatea, nu-mi convin de loc. Nu-mi place să tac și să fiu singur. Pentru aceea m'am

și însurat. Dar' îți spun în secret, că n'a fost chiar așa cum doriai. Societate am avut, nu-i vorba. Și cu toate acestea femeia mea nici când nu mă lăsa să vorbesc. Trebuia să tac, ear' ea — vorbea pentru doi!

— Așa e, răspuse cel din sicriu. Dar' nu mi-ai ști spune cum vine, că noi suntem morți și totuși ne petrecem ca-și-când am trăi?

— Îți spun îndată, zise umbra. Despre moarte și viață știi și D-Ta, nu-i așa?

Și poate-că îți aduci încă aminte și de momentul în care te-ai despărțit de lume și de suspinul ce l'ai scos atunci. Ori doară nu mai știi?

— Ba da, zise celalalt, căci altcum tot mi-a căzut cu greu despărțirea.

— Și mie, răspuse umbra. După aceea s'a făcut liniște, și n'am mai știut despre nimic, până-ce nu m'am trezit aici în sicriu.

— Tocmai ca și mine.

— De sigur, că m'am mirat foarte. A venit însă îndată vecinul la mine, așa cum am venit și eu la D-Ta, și mi-a istorisit tot lucrul. Trupul, după-cum este știut, e mort, dar' sufletul e nemuritor. El nici nu rămâne aici, ci se duce, dar' nimeni nu știe că unde și că ce se alege de el. Mai întâiu însă el petrece și aici un timp scurt, căci îi pare rău să se despărț de trup, fiindcă s'a datat cu

el. Are însă putere de-a merge încoace și încolo. El se duce une-ori chiar și la cei de pe-acasă. Și se întâmplă adeseori, că cei vii au văzut sufletele celor morți, și de aici provine credința despre fantome. De obicei însă se duc pe-acasă numai sufletele acelor oameni, cărora li-a părut rău după lume sau cari nu și-au isprăvit toate lucrurile. Vecinul meu d. e., a fost un om foarte bogat, și a murit fără să fi făcut vre-un testament la nepoții ce-i avea. Din această cauză de două-ori a fost acasă, dar' nime nu l'a văzut, cu toate-că, după-cum mi-a spus, a făcut larmă mare prin casă, strigând după hârtie și negreală, și întorcându-se mereu pe lângă ei. Dar' așa se vede, că cei vii nu au nici ochi nici urechi pentru noi. Simțirile lor sunt prea slabe pentru așa ceva. Mie încă mi-a venit dorul să mă duc pe pământ, ca să-mi ved muerea. Mi-e teamă însă că nici ea nu mă va vedea.

— Spune-mi, dle croitor, cât timp ai fost însurat?

— Nouă ani!

— Așadar' pentru aceea și-a venit dorul de casă, fiindcă numai nouă ani ai fost însurat. Eu am fost 38, dar' zeu că m'am și săturat. În tinerețe își închipuște omul căsătoria atât de frumoasă și fericită, cugetându-se la o inimă și un suflet, a se bucura și a

Și convingerea noastră este cu atât mai mare și mai întemeiată, cu cât vedem, că plugarul văzând că cele-ce le agonisește sunt ale lui, și că din căsuța ce și-o face nu-l va scoate decât preotul când îl va duce la groapă, demult a început a lucra mai cu multă silință pământul, și a început a-și părăsi bordeiele și a-și face case mai frumoase. Credem totodată, că țeranul român, văzând că el are o patrie, că e fiul unei națiuni mult cercate, care are lipsă de ajutorul tuturor fiilor sei, va lucra cu mai multă silință, ca să dea de rușine pe cei-ce le place a numi pe Români oameni leneși. Dinșii vor fi mândri a arăta, că-și iubesc națiunea, iubesc lucrul. Până acum vedem în multe comune ridicându-se biserică și școale frumoase, căși de peatră și curate; vedem deșteptându-se în popor grija de viitor, dorul de a ști ce se întâmplă și pe mai departe, nu numai în comuna ce locuiește; dorește să învețe: acestea toate sunt semne de viață, de renaștere, de trezire din somnul cel de moarte.

Poporul țeran a fost care ne-a apărât în toate vremurile naționalitatea, el deși lipit de pământ, neavând nici un drept, decât sarcini și greutăți, zicea Muscalilor, Nemților, Grecilor și Ungurilor când acestia se încercau să-l desnaționalizeze: »Sunt Român, și nu vreau să fiu nici Muscal, nici Neamț, nici Grec, nici Maghiar«.

Romul, părintele nostru, când a voit să zidească cetatea Roma, mai întâiu a făcut brazda cu plugul, a însemnat locul unde să fie zidul cetății, ca-și-când ar fi prevăzut că plugul va apăra Roma, el o va face mare, el o va apăra de dușmani.

Plugar e țeranul român și plugar va rămânea, dela soartea lui atrîna soartea națiunii, viitorul nostru.

Să se ferească deci toți plugarii de certe, și de cei-ce voesc a sămăna ură și desbinare printre frații de-un sânge, și să nu uite, că plugul îi susține și că numai lumina și bunăstarea plugarilor estea ceea-ce ne poate feri de toți.

Avându-le toate acestea în vedere, plugarii nostri, dacă se vor grupa cu toții în jurul celor-ce le voesc binele, și le vor urma sfaturile, nu va fi putere omenească, care să se poată pune înaintea înaintării și progresului lor.

»Reuniunea economică din Orăștie« este deja așa zis înființată, n'au decât ca cu toții să se alerge și să se facă membri ai acestei Reuniuni.

Despre adunarea de constituire a Reuniunii, dl Dr. Ioan Mișu, ne trimite spre publicare următoarea

Convocare.

Statutele »Reuniunii economice în Orăștie« proiectată a se înființa cu menirea de a promova agricultura, industria și

comerțul în părțile noastre, aflând aprobarea înaltului minister reg. de agronomie, convoc prin aceasta pe toți acei stimați domni, cari se interesează de scopurile urmărite de această Reuniune la ședința constituantă, ce va avea loc în localitatea »Casinei române«, Sâmbătă, în 4 Noemvrie st. n. 1899, la orele 2 după prânz.

Orăștie, la 28 Oct. n. 1899.

Dr. Ioan Mișu,
președinte adhoc.

Din Bucovina.

Pentru-ca marea întrunire de preoți, ce a fost convocată pe Luni, să nu poată avea loc, presidentul țerii, bar. Bourguignon, ajutat de Metropolitul Arcadie, a întreprins goană și mai turbată contra tuturor preoților, citându-i pe la capitanele tocmai pe ziua întrunirii.

Mai mulți dintre preoți au fost amenințați chiar cu suspendarea din posturile lor, dacă vor lua parte la acea întrunire.

Ba chiar și gendarmi au fost trimiși prin comune, cari să îndemne poporul a se răscula asupra preoților lor.

Metropolitul Arcadie încă a chemat pe vre-o câțiva la sine, spunându-le ca să nu iee parte la întrunire. Acestia i-au dat însă răspunsul cuvenit.

Au hotărât totodată cu toții, ca dacă cumva vre-unul dintre ei va fi împedat a lua parte, atunci să trimită prin alții sau direct la adresa unuia dintre convocatori câte o plenipotență, prin care să se declare solidar cu toate conclusele ce le va lua întrunirea.

În »Patria« din Cernăuți aflăm mai mulți articoli privitori la această întrunire, scriși de preoți, în cari spun, că acum li-se dă ocaziune spre a arăta o solidaritate exemplară lumii, despre aceea că sunt preoți buni, părinți îngrijitori și vrednici conducători ai poporului român. Cine n'a veni la această adunare, nici nu va trimite plenipotență recerută, acela se declară singur ca trădător al causei și se stigmatizează ca iloyal și nepatriotic, nevoind a aduce Impăratului jurământul său de fidelitate și supunere.

În ședința parlamentului austriac a luat cuvântul și deputatul român, dl Iancu Lupul, vorbind în numele clubului român parlamentar, respingând cu indignare suspiciunile de iloyalitate față de poporul român din Bucovina, și declarând totodată că situațiunea în Bucovina, mai ales a Românilor, este foarte gravă.

„Valachii la Roma“.

Știm cu toții, că foile maghiare, încă înainte de-a se sfârși bine congresul orientaliștilor, au început a se întrece una pe alta întru a seduce lumea dela adevăratul succes ce l'au avut Românii prin depunerea coroanei de bronz la columna lui Traian.

»Liga Română« din București văzând opiniile lor de a seduce lumea, publică sub titlul de mai sus următorul articol:

Sub acest titlu ne înjură Ungurii pentru »demonstrațiunile daco-române« dela Roma. Ei, care totdeauna ne contestau că am fi colaboratorii coloniilor traiane, își închipuesc, în ignoranța lor, că punând alătura de cuvântul »Roma« cuvântul »Valah«, ar fi dovedit deja lipsa de temei a sârbărilor din capitala de odinioară a imperiului roman. Căci, după inexorabila logică maghiară, e lămurit, că sau suntem Valachi, sau Români; deoarece însă noi suntem într'adevăr Valachi, cine ar putea tăgădui aceasta? noi nu putem fi Români, zic foile ungurești.

Raționamentul acesta e tocmai așa, ca-și-când ai zice, că de geaba își zic Nemții în limba lor »Deutsch«, ei nu sunt decât Nemți și pace bună!

Așa se judecă cestiuni de etnografie și istorie prin cărcimele dela Checichemet, și tot așa și în presa ungurească.

Dar' deși Ungurii sunt atât de grei la cap, noi tot ținem să le explicăm cestiunea, rămânând, că dacă nu ne vor înțelege ei, să ne înțeleagă măcar alții.

Noi ne-am numit totdeauna Români, niciodată Tătari, Slavi, Unguri sau altfel. Una la mână. Aceia, cărora Traian li-a fost împărat și cari stăpâneau în vechime Italia și toată lumea atunci cunoscută și cari vorbeau limba latină, se numiau pe sine »Romani«.

Pricepi Ioșka? Tot nu pricepi? Ascultă dară: Voi ne ziceți întotdeauna »Olah«, adică Valah. Așa este. Dar' și pe Italiani tot cam așa li numeați și li numiți, adică »Olasz«, adică tot Valachi. Firește! Acest cuvânt de »Valah« (sau Olah și Olasz în limba noastră) înseamnă un popor de origine romană. Nemții d. p. numesc pe Italiani Valsch și pe Români Walach, tocmai pentru-că și unii și alții se trag din Roma-Cetate.

Tot nu te-ai lămurit încă Ioșka? Noa dar' du-tye la Checichemet!

O plângere.

În numele tuturor băieșilor cari lucrează în minele dela Petroșeni, primim dela mai mulți inși o corespondență, din care, fiindcă a o publica în întregime, ar cuprinde prea mult spațiu, extragem următoarele:

Onorată Redacțiune!

Mare durere simțim în inimile noastre, când în urma nenumăratelor greutăți și suferințe, cu cari în general s'a luptat și se luptă neamul nostru românesc, și în special noi Românii de aici pentru înaintarea noastră culturală, aflându-ne într'atâtea elemente de diferite confesiuni și naționalități lupta ne este triplicată. Te vezi huiduit, desconsiderat și batjocurit chiar de acela, în care ți-ai pus toată încrederea, luptându-te cu toată energia ca să ajungă la postul și poziția prea onorifică ce o ocupă, dela care apoi cu drept cuvânt așteptam laude și mângâiere pentru jertfele aduse pe altarul cultural prin edificarea bisericii noastre din Petroșeni, să auzi învățături frumoase, indemn la pace și iubire frățească unul către altul; pentru-că în adevăr la noi există două categorii de Români gror.: metalurgii și sătenii, cărora le trebuie povețe cu atât mai virtuos, fiindcă până în timpul din urmă bunaînțelegere lipsia dintre dinșii, insistând fiecare la dreptul seu. Dar' spre marea noastră durere și măchnire, dl protopop nu a voit să urmeze în chipul acesta, ca alesul și șeful nostru tractual, după-cum se vede din cele următoare:

Acu corespondența spune apoi, cum dl protopop cu puterea a instituit în 31 Oct. n. a. c. la școala din Petroșeni de învățator de dl Ioan Boța, care a fost odată destituit dela acest post din unele motive pe cari le cunoaște nu numai d-sa, dar' chiar și consistorul arhidiececan. Inzadar au fost chiar protestările dlui preot Avram Stanca și a mai multor membri din comitetul parohial precum și a celor mai mulți săteni contra dlui Boța, căci dl protopop li-a spus în față, că d-sa numai pe el îl voește, fiindcă e și singurul concurent, dar' au mai fost încă doi și dacă nu se poate altcum, atunci îl va institui cu puterea gandarmeriească, ear' dacă nici așa nu va putea, atunci mai bine să se facă școală de stat.

Eată ce conducător avem!

În ziua instituirii au luat parte pe lângă săteni, cari au fost înrudiți cu învă. și vre-o 12 dintre băieși, care nu li-a fost însă mirarea, când domnul protopop li-a spus înfuriat, că băieșii n'au nimic cu școala și învă., deoarece-ce atât școala cât și pe învă. sătenii le susțin, punându-le întrebarea: așa-i că D.-V. n'aveți nimic cu băieșii? la ce acestia au răspuns: Nu, n'avem nimic cu ei!

Va să zică noi băieșii nu avem nici un drept, cu toate-că noi am zidit biserica, spriginiți fiind și de societatea minelor de cărbuni, fără-ca sătenii să fi dat până acum vre-un crucer, căci nu ne prea puteam înțelege laolaltă. Dar' în timpul din urmă dl preot Avram Stanca și-a dat toată silința ca să sălășuească între noi și săteni buna înțe-

suferi unul pentru altul, și încă multe de acestea, cari ni-le promit femeie înaintea altarului. Dar' după aceea toate se schimbă. Te-a ascultat femeia?

— Nu, răspuns umbra încet.

— Nici pe mine. Toate au fost promisiuni deșerte. Și-apoi să nu rid? Vezi D-Ta, n'am avut nici un noroc în viață. N'am fost nici asta, nici ceea. Toate doriaș să le am, dar' nu mi-am putut câștiga nici pâinea de toate zilele. A zăcut ceva în mine, asta o zic și acum, un fel de supărare și desnădejde pe care necazurile vieții li-a împovărat și mai mult. Tiner fiind m'am căit de ceea-ce făcusem. Am fost musicant. Sebastian Toppel mi-a fost numele. Un nume prost, nu-i așa? Dar' ori-cine ar fi uitat că sună prost, dacă l'aș fi făcut vestit. Pentru aceasta am avut însă lipsă de aer, lumină, odichnă, plăcere și bunăînțelegere. Când voiam însă să lucr, atunci muerea bătea hainele de praf și se sfădea cu servitoarea. Ear' dacă o rugam ca să tacă, atunci mă batjocurea, zicând că și așa nu voiu ajunge la nimic, căci sunt prost și câte toate. Și deși compuneam uneori câte ceva, totuși nu s'a aflat nici un librar-editor care să mi-le răscumpere, și astfel abia îmi duceam viața de pe o zi pe alta, dând ore din pian. Nu odată, dar' și de o mie de ori am murit, așa zicând, în speranțele mele. Cât

de bine mi-ar fi căzut dragostea și bunaînțelegere în casă. Dar' înzadar. Pentru aceasta, dragul meu, dacă D-Ta voești să-ți mai vezi odată femeia, cu D-zeu. Eu însă nu te însoțesc, căci mă aflu nespuse de bine aici.

— Da cum ai murit? îl întreabă umbra.

El atunci a zimit, zicând: — Bine, m'am despărțit singur de lume.

— Cum așa?

— Eată cum: S'a întâmplat că ear' am trimis unui librar o compoziție, pe care a doua zi mi-a retrimis-o de nou acasă, cu toate-că era bunișoară. Muieroa întâiu m'a ris, după aceea a început a se sfădi cu mine, că nu-'s bun de nimic, ear' mai pe urmă a început a-și deplânge soartea, zicând că s'a măritat după un prost și câte toate, și că mai bine ar fi să mor. Atunci eu pentru-ca să-i fac voea, m'am spânzurat încă în noaptea aceea.

— D-zeule! a strigat umbra.

— Da, așa e! dragul meu vecin. Și nu-'mi pare rău de ceea-ce am făcut. Aici e foarte bine de mine.

— Așa ar fi, dacă ai sta tot aici, dar' știi că numai trupul e muritor, ear' sufletul trebuie să-și ia răsplata oare-când, pentru vecii vecilor. Și sinuciderea e un mare păcat. Nu te temi de iad?

— Nu, răspuns liniștit fostul musicant.

Vieța și femeia mea au fost un iad destul de mare pentru mine. M'am învățat cu el. Și-apoi D-zeu e cu mult mai drept și mai milos, decât să pedepsească pe astfel de oameni, cari au suferit atâtea. Și-acum lasă-mă să dorm.

— Voesc să mă duc pe pământ, ca să-i mai zic odată adio, zice umbra, și se făcu nevăzută.

— Nebunul acesta, murmura musicantul. Ah! cât de plăcut e să zaci aici sub pământ, liniștit și fericit, ne mai având nici o grije ori necaz, sau să te mai sfădească muerea. Aici ești scăpat de toate relele, dormi și ear' te trezești și toate sunt bune. Pe când pe pământ oamenii se batjocuresc și rid unii de alții și trebuie să sufere atâtea neajunsuri. Mai bine aici!

Intr'acestea eată că eară vine umbra la el.

— Am fost pe pământ, îi zise încet.

Dar' el a tăcut.

— Și mi-am văzut și femeia, continuă umbra. Un lucrător de-al meu ședea lângă ea... și... chiar o săruta, când am intrat eu în casă. I'am dat vre-o două peste nas, fără să fiu văzut, la ceea-ce el zise cătră femeia mea că-'l mănăcă nasu, mai adaugând că aceea înseamnă o noutate, poate-că chiar o logodnă, ce zici, d-nă măistărie? Auzind acestea m'am depărtat, căci mi-au fost de-ajuns!..

Celalalt încă tot tăcea.

— Dar' am mai aflat încă ceva, zise umbra. Ceva pentru D-Ta. O compoziție din cari le-ai făcut tocmai acuma se predă. E afișată peste tot locul. Și toți oamenii vorbesc de D-Ta. Ce păcat că ai murit!

— Dacă n'aș fi murit, nime nu s'ar gândi la mine, zise în cele din urmă musicantul. Oameni anumiți, trebuie mai întâiu să moară, dacă voesc ca să fie apreciați. Și eu zac așa de bine aici. Toate celelalte nu mă împoartă.

— Dar' auzi că deasupra noastră trag clopotele. Sunt Paștile!

— Se poate, dar' eu aflându-mă bine aici, nu mă cuget de loc la aceea, ca să mă scol. Adio, vecine, lasă-mă să dorm!

La acestea umbra s'a făcut eară nevăzută, ducându-se să pună vizită la un alt vecin, care a fost îngropat aproape de el.

Fostul musicant suspină odată adânc și zise:

— »Dacă oamenii cei săraci ar ști cât de bine e aici sub pământ!«

Și cu un zimbet pe buze a adormit.

A fost primul zimbet ivit pe buzele sale de un timp îndelungat.

Traducere de Volbură.

legere și iubirea frățescă, ceea-ce i-a și reușit în mare parte, și eată că acum vine dl protopop și de nou semănă zizanie și ură între noi.

Și oare pentru școală noi n'am arătat nici un interes? Oare nu noi am dat anul trecut la inv. 50 fl. pentru-ca să înființeze și un cor, dar' care totuși nu s'a înființat?

Și acum, amenințați fiind cu închiderea școlai, oare nu tot noi băieșii, în conțelegere cu dl preot Avram Stanca și cu episcopul Petru Iacob, am hotărât ca să facem școală nouă pe anul viitor, cu toate-că am fost destul de îngreunați cu zidirea bisericii? Ba ce e mai mult, planul de edificare s'a și făcut, tot pe banii noștri, rămânând numai ca să se substearnă constistorului spre aprobare.

Dacă acestea toate dl protopop nu le știe, pentru-ce n'a lăsat pe episcopul Petru Iacob să i-le spună, ci s'a rostit cătră dînsul strigând: N'ai drept să vorbești.

Astfel se purcede oare față de oamenii cari își dau tot spriginul material și moral pentru biserică și școală? Judece onor. public, pe care parte este adevărul. Dl protopop în loc ca să ne adune pe toți în jurul seu, ne împrăștie prin fapte cât se poate de condamnabile.

A uitat oare dl protopop, că de câte-ori a venit dela Hațeg la Petroșeni în afaceri școlare ori bisericesti, tot noi băieșii i-am plătit diurnele, cari încă fac o sumă frumuseică?

Și-apoi ce făcea dl protopop când venia la noi? Se preumbla pe strade, dar' ca să între vre-odată în biserică noastră, Doamne păzește. Ci seara intra în birt, unde lăsa să-i tragă lăutarii câte-o notă unguerească: »Csárdás«, cum a făcut-o aceasta și când s'a întors dela sfințirea bisericii din Gieți, dimpreună cu preotul I. P. de-acolo.

Pentru toate acestea, noi declarăm în public, precum am făcut-o aceasta și la locurile competente, că băieșii nici-odată de aici înainte cu sătenii și în special cu școala și biserică lor nu mai avem nimic comun, facă-și școală, institue-și învățător cum vor voi. Ear' cu dl protopop de aici încolo am rupt ori-ce atacere, fie oficioasă ori privată și nici în biserică noastră nici-când și sub nici o împrejurare să nu-și pună piciorul, nici chiar cu forța gendarmilor, cu cari îi place a se lăuda așa de mult. Pentru-că față de edificarea bisericii noastre nici când n'a arătat nici un interes sau bunăvoință, ci din contră ne-a ocolit și batjocorit.

Să-i fie de bine!

Petroșeni, 24 Nov. n. 1899.

În numele tuturor băieșilor:

Petru Iacob, Ioan Corpade, Dionisie Socol, Mihail Mărginean, Nic. Socol, Stefan Moga.

PACEA LUMII

Răsboiul din Transvaal.

Kimberley, 27 Oct. n. O trupă engleză, constatătoare din 270 oameni, a părăsit orașul, și s'a dus de s'a aruncat asupra Burilor, cari se aflau într'un loc foarte nefavorabil. Nici n'au început lupta bine și i-a mai venit în ajutor încă 220 oameni, cu două tunuri. Artileria Burilor încă a început a împușca. Lupta a durat 3 ore. Englezii au avut 3 morți și 21 răniți, ear' din partea Burilor au murit mai mulți. Intre acestia și comandantul Botha.

Londra, 28 Oct. n. O depeșă din Pretoria anunță, că orașul Mafeking se află în flacări.

Ladysmith, 29 Oct. n. Lupta a durat foarte scurt, căci Englezii au încetat focul. Burii înaintează spre aripa stângă a oștirii englezești.

Londra, 30 Oct. n. Generalul White spune că în lupta ce s'a dat la Glencoe, Burii au avut mari pierderi. Numărul morți și al răniților se urcă la 500.

Londra, 30 Oct. n. În luptele ce s'au dat la Dundee, Glencoe și Eland, Englezii au pierdut 60 de oficeri și 500 oameni. O sumă aceasta, cu care Anglia nu prea este obișnuită.

Ladysmith, 30 Oct. n. Armata Burilor care s'a concentrat în partea nordică

dela Ladysmith, constă din 16.000 oameni. Generalul englez Withe are sub comanda sa peste 17.000. Foaia »Standard« spune, că Burii au prins 1500 de catiri, cari au fost trimiși Englezilor.

Londra, 31 Oct. n. În lupta dela Ladysmith Burii au prins 42 oficeri și 2000 feciori. Generalul Withe a telegrafat următoarele: »Eu sunt singur răspunzător. Poziția ni-a fost foarte nefavorabilă«.

INTÊMPLĂRILE SÊPTĂMĂNI

Este știut, că pe 22 Nov. n. a. c., este conchemat la Blaj sinodul arhidiececan.

De astă-dată toate protopiatele gr-cat. din arhidieceșă, și-au ținut de datorință, că în sinoadele lor protopopești ce acum se țin în toată arhidieceșă, să se ocupe și cu chestia autonomiei bisericii gr-cat. și au hotărât, ca pe lângă protopop, să se aleagă și câte un preot ca delegat pentru sinod.

Ținuta protopopilor și a preoților față de autonomie e bărbătească și merită toată lauda.

Duminecă în 29 Oct. n. s'a închis expoziția de poame din Sibiu.

Cuvântul de închidere l'a rostit dl profesor D. Comșa, președintele Reuniunii agricole. Din raportul cetit de secretarul Reuniunii, dl V. Tordășanu s'a constatat, că expoziția a avut 304 exponenți, 4000 vizitatori și că s'au împărțit 55 de premii în bani, în sumă de 230 cor., ear' diplome de recunoștință 107. Cu totul s'au încasat aproape 300 fl.

Până de present nici o putere europeană nu s'a amestecat în răsboiul sudafrican, cu toate-că nu le prea place, că Anglia poartă răsboiu contra Transvaalului. Franța cu toată plăcerea s'ar revansa pentru pierderea Fașodei, dar' deoarece-ce Rusia nu-i dă nici un semn că ar sprigini-o, stă și ea locului. Germania încă nu face nici o mișcare contra Angliei. Ce privește pe Austro-Ungaria, ea se zice că ar fi pe partea Angliei, dar' nu cutează nici ea a se mișca. Aceasta reiasă din cuvintele unui membru al parlamentului englez, care a zis: »Toate puterile, afară de Austro-Ungaria, urșc pe Anglia«. Cu toate-că poate să fie chiar și contrarul. Căci a simpatiza cu o țeară, care se aruncă în răsboiu din cauza lăcomiei de câștig, nu este tocmai la loc. De alt-cum Austro-Ungariei nici prin minte nu-i trece a sprigini pe Englezi. Și chiar dacă ar face-o aceasta, puțină bucurie vor avea Englezii.

Țara paradisului.

În insula Iava, pământul făgăduit al paradisului, toate sunt pe dos.

Acolo sunt arbori cari mănâncă animale și formează în curând un corp cu ele.

Sunt plante veninoase cari fac fructe ce sunt un leac contra veninului trunchiului ce le-a produs.

Se găseșc acolo fructe în greutate de 30—40 kilograme acățate în copaci la înălțime de 20 metri, în vârful unor ramuri cari după aparență, abia ar putea să susțină un măr.

Acolo vulpea și veverița au aripi și zboară, pe când casuarul (o pasere) are și el aripi, însă nu se servește de ele decât ca să alerge.

Sunt șopârle cari latră, pe când cănele nu latră de loc.

Într'o zi a anului, aproape aceeași în toți anii, legiuni nenumărate de insecte după-ce și-au depus larvele în loc sigur și s'au împodobit cu aripi ca și cu o haină de sêrbătoare, pleacă la aceeași oră din ascunzătorile lor întunecoase, și eșind în straturi groase la lumină, pe care o vîd pentru prima-ooră, rămân moarte, dând astfel cadavrele lor ca hrană oamenilor și animalelor, pregătiți de mai nainte ca să primească această mană de un nou gen.

În Iava, ca nici într'o altă parte a lumii, bucăți de lemne uscate, ținute în pod de ani de zile, dacă sunt îngropate în pământ, prind rădăcini și devin copaci frumoși.

Să nu se creadă că asta e o exagerație. Stâlpii telagrafului electric, care leagă toate orașele Iavei, au devenit în câțiva ani niște frumoși arbori de bumbac. Europa a importat mult din bumbacul produs de acești stâlpi. Și mai e ceva: ramurile acestor copaci cresc orizontal, adecă paralel cu firele de sîrmă.

Acolo copacii nu mor, ci se transfigurează.

Ei se reproduc, fără încetare, nu numai prin semințe, ci și prin frunze sau printr'o pîrticică din lemnul sau scoarța lor.

În Iava nu se vîd nici-odată frunze uscate.

După toate astea, se poate zice cu drept că Iava este țara paradisului.

NOUȚĂȚI

Dar evlavios. Dl *Simion Corvin* jun., comerciant în Orăștie, a dăruit pentru biserică gr-cat. din loc, un rînd întreg de vestminte preoțești, pentru înmormentări, în preț de 60 fl. Prin această donare dl Corvin a sêvrșit o faptă cât se poate de creștinească, și dorim ca cât mai des să putem înregistra astfel de fapte creștinești, plăcute înaintea oamenilor și a lui D-zeu.

Micul principe Carol — caporal. În decursul boalei de care suferise micul principe Carol, s'a întemplat, că medicii i-au prescris o doftorie foarte amară, pe care principiele de loc n'a voit s'o iee, pe lângă toate stăruințele medicilor și a părinților sei. Într'aceea intră la dînsul însuși Regele Carol, și aflând despre aceasta, l'a rugat și El ca să le iee, dar' înzadar. Principele nu voia odată cu capul. Atunci Regelui îi trecu o idee prin cap. Se duse din nou la principe, și-i șopti la ureche, că-l face caporal, dacă va lua medicina. Și principele în bucuria ce-l cuprinse auzind acestea, îndată a luat-o, căci iubește foarte mult pe soldați.

Știri militare. Cu ocaziunea avansărilor ce s'au făcut în armata comună, la 1 Nov. n. a. c., dintre oficerii din Orăștie au avansat următorii: Locot.-colonelul *Hermann Pöhlig*, la gradul de colonel, ear' căpitanul *Damian Djuriș* de major, transferat fiind la reg. 35, căpitanul de cl. II. *Matthias Zippelmayer* la rangul de căp. cl. I., sublocot. *Alois Fiedrich* dela 64 și *Josef Loss* dela 63 la rangul de locotenenți, ear' medicul superior dela 63, *Dr. Rudolf Srutek* de medic de reg.

— Transferați dela reg. 64 la alte reg. au fost următorii: Căpitanul *Ioan Voicu* la reg. 2, locot. *Corneliu Cosgarea* la reg. 55, ear' locot. *Ludwig Krause* și subloc. *Josef Volny* la reg. 52.

— Decorat a fost cu medalia pentru merite căpitanul *Simion Dregan*.

— Tot în 1 Nov. n. a. c., ca de obicei, și-au reinot și recruții jurământul de fidelitate cătră. M. S. Monarhul și Augusta Casă domnitoare. Jurământului i-a premers serviciu divin.

Avansare. Aflăm că dl *Iuliu Muntean*, vice-procuror la tribunalul din Sibiu, a fost numit jude de tribunal, tot în Sibiu.

Chestia Călindarului. Am fost spus într'unul din nrii trecuți ai foii noastre, că Rusia se ocupă cu adoptarea călindarului gregorian. Acum ne vine știrea, că Sf. Sinod din Petersburg și-a terminat lucrările în cauza adoptării aceluși călindar, dar' conform părerii sale în privința sêrbătorilor cele două călindare nu pot fi aduse în congruență. Totuși zice că ar fi de dorit, ca cel puțin pe documente să se pună datul călindarului gregorian.

O schimbare în armată. Ministrul comun de răsboiu, Krieghammer, împreună cu ministrul de honvezi au dispus a se introduce atît la armata comună cât și la honvezime pasul de gală prusian în locul celui ținut în folosință până acum la armata noastră. Și anume de aci înainte pasul constră din întinderea țearpăna a piciorului, care se zice că e mai ușor pentru soldați, decăt pasul cu ridicarea genunchelui.

Hymen. Dl *Lasar Bera*, teolog abs. din Sânt-Andreș, s'a fidațat cu d-șoara *Sinefta Șindea* din Roșcani.

Foc groaznic. În Peila (comit. Zala) a izbucnit un foc groaznic, care a nimicit 160 de căși, o mulțime de zidiri laterale și nenumărate vite. Se zice că au ars și 12 oameni. Paguba e de peste 1/2 milion fl.

Un album de marce — furat. Generalului Arion din București, i-s'a furat albumul de marce ce-l avea, a cărui valoare se urcă la 10.000 fr. În el se afla tot felul de marce române, de pe timpul, când România era încă principat.

Sinucidere. Infanteristul *Johann Feldmann* din Budapesta s'a împușcat, fiindcă i-a fost urită cătănia.

Cununie. Dl *Clementin Gavriil Sima*, sergent-major (manipulant) își va sêrba cununia cu d-șoara *Elena Rusu* în 19 Nov. n. a. c., în biserică gr-cat. din Orăștie.

Fidelitatea cănelui. Despre fidelitatea unui căne, se scrie din *Grammat-Neusiedl* următoarele: În luna August a. c., un inv. de-acolo a fost mușcat de un căne turbat, și cu toate îngrijirile medicale ce le-a avut, nu s'a mai putut vindeca pe deplin, așa că inv. dela o vreme a început a-și urî vieța și s'a hotărît ca să se sinucidă. Într'o bună dimineață a și dus planul în deplinire. Din

ziua aceea începînd, cănele pe care-l avea, nu s'a mai mișcat din odaia în care se afla mortul, ear' după-ce a fost înmormentat, mai multe zile a stat lângă morment. După aceea pornia singur pe stradele pe unde însoția totdeauna pe stăpânul seu, ca-și-când ar fi voit să-l caute, și ear' se întorcea la mormentul lui, unde începea să latre și să delătore pământul cu picioarele. Unul dintre vecinii fostului seu stăpân l'a luat și l'a dus cu sine acasă, dar' cănele ear' a fugit în cimter. La vre-o câteva zile a venit un fecior de-al răsposatului, pentru-ca să ducă mobilele rămase într'alt oraș, unde se afla el căsătorit. A luat totodată și pe căne. A doua zi însă cănele ear' s'a aflat lângă morment. Feciorul s'a mai reîntors odată după el, dar' cănele ear' a fugit, la groapa stăpânului seu. Și cu toate-că el de două luni, de când a murit stăpânul seu n'a mîncat nimic, totuși nu-l poate nimeni sili să părăsască mormentul, și de sigur că pe el va și muri.

O călătorie lungă a făcut o carte postală din Viena la Praga. Un abonent al foii »Bohemia« din Praga, a trimis redacțiunii o carte postală, care după data ce a scris-o abonentul pe ea și după-cum se vede din stampila postală, a fost trimisă din Viena încă la 24 Februarie 1885, la 3 ore p. m., și abia acum a sosit în Praga. Datul stampilei postale de nou puse e: Praga, 24 Oct. n. 1899.

Gemeni. Dintr'o statistică publicată de curînd de cătră ministrul de interne, asupra creșterii populațiunii, extragem următoarele: Numărul mamelor, cari au dat naștere la doi copii de-odată a fost în anul 1898 de 9738; 91 femei au surprins pe bărbații lor cu câte trei copii deodată, ear' una chiar cu 4. Pe când abia la 1700 locuitori se vine un cas că se nasc doi copii deodată, pe atunci la o 1000 de persoane se vin 40 de casuri cu câte un copil. Atît la casurile cu câte doi cât și la cele cu câte 4 copii, majoritatea a fost băieți, numai la casul cu 4 copii au fost 3 fete și un băiat.

Aurul în Transvaal. Se vede că pe Anglia sclipirea aurului ce se află în minele din Transvaal a încurcat-o în răsboiu. Din o statistică a directorului de bancă Roberts din Statele-Unite reiasă, că în decursul anului 1897 în minele din Transvaal s'a aflat aur în preț de 11 1/2 milioane funți sterlingi; în 1898 în preț de 16 milioane, ear' în anul de față în preț de 21 milioane funți sterlingi, așa că pe fie-care lună se vine 1 1/2 milioane funți sterlingi. Producția aurului în întreagă lumea e socotită pe anul 1899 la 68 milioane dolari. Din aceasta a 3-a parte cade pe Transvaal. Așadar' minele sud-africane sunt cele mai bogate în aur.

Și-a prins nevasta în ham. Din Agram se anunță un cas ciudat și unic în felul seu. Țăranul *Marcu Tomasevici* din Diacovar trăia de-o vreme încoace foarte rêu cu nevastă-sa. Zilele trecute ajunseră earăși la ceartă. În furia lui bărbatul a trîit-o afară din casă, a prins un cal la trăsură, ear' pe nevastă-sa a pus-o în ham de cealaltă parte, s'a suit pe capră și a început să deie bice, injurînd ca eșit din minți. Trăsura eșise afară la stradă și biata femeie căzu jos țîșnind sîngele din ea. Tocmai atunci trecură pe-acolo niște gendarmi, cari au arestat îndată pe brutalul bărbat.

Ministru și colonel. Din Viena se scrie: Sămbătă în 15 Oct. n., ziua audiențelor la ministrul austriac, Dr. von Körber, între multe persoane marcante s'a aflat și un colonel, care intrînd în sala de așteptare și salutînd pe cei de față, a zis cătră ușier, cu voce înaltă: »Spune Excelenței Sale, că eu sunt comandantul aceluși regiment, la care el a servit ca voluntar«. Ministrul l'a și primit îndată. Cuvintele amicale și de felicitare cari s'au schimbat între amîndoi, s'au auzit până în sala de așteptare.

Anul 1900 este un an visect cu 366 de zile. Regentul anului este Mercur, care stea este cea mai mică și mai apropiată de soare dintre toate planetele vizibile. În anul acesta vor fi 2 întunecimi de soare și una de lună. La noi se va vedea numai prima întunecime de soare, la 28 Maiu, care va dura dela 4 ore 3 minute p. m. până la 6 ore și 19 minute.

Ultime Știri.

Adunarea preoților bucovineni.

»Patria« din Cernăuți aduce știrea, că la adunarea de Luni a preoților români, au luat parte peste 200 preoți, ear' peste 50 și-au trimis plenipotențe, declarîndu-se întru toate solidari cu hotărîrile adunării.

POSTA REDACȚIEI.

Lila. Ne mirăm că nu mai dai nici un semn de viață. Ce poate fi cauza?

Lui Nicu în H. Se va publica în nrul viitor.

Dlor J. P., D. P. etc. în S. După-cum vedeți, am extras ce-a fost mai de însemnătate din corespondența trimisă.

FEL DE FEL

Un bețiv cătră un domn: — Nu 'mi-ai putea spune unde este aici strada lungă?

DI: — A doua stradă din dreapta.

Bețivul: — Nu mi-ai putea spune pe care parte e dreapta?

Bărbatul (cătră soție): — Cugetă numai, aseară când era să vin acasă dela casină, mă trezesc că pardisiul meu nu se află nicăieri. Mă uitai bine la ceialalți și văzui pe unul îmbrăcat cu el. L'am cunoscut îndată, fiindcă li lipsiau 2 nasturi dinainte.

Femeea: — Și cui ai să-i mulțumești că au lipsit nasturii?

Istoriele amuzante.

O foaie din Londra publică următoarele istorioare amuzante: Intr'o femeie de o frumuseță rară a unui medic de dinți, s'a amoresat până peste urechi un domn elegant și tânăr, care cu toate-că știa că ea are bărbat, totuși umbra în ruptul capului ca să-i facă cunoștința, ceea-ce i-a și reușit cu ocaziunea unei petreceri. Atăta i-a trebuit tinărului, ca ea să-l învrednicească de câteva cuvinte, pentru-ca amorul lui să devie și mai — înflăcărat. Așa că ne mai putându-se stăpâni ca să n'o vadă, a pândit odată pe soțul ei până-ce s'a dus de-acasă, și haid să-i pună o vizită. Văzându-l femeia intrând la ea în odaie, a cuprins-o mirarea de atăta îndrăzneală, dar' i-a fost și ciudă totodată, însă nu s'a arătat, ci a schimbat câteva vorbe cu el, cugetând că va afla ea ac de cojocul lui. După o mică conversare, tinărul s'a depărțat, promițându-i că o va mai cerceta. Femeea, când a venit soțul ei acasă, i-a istorisit tot lucrul, și s'au hotărât, ca să-l primească și a doua-oară când va veni. Abia trec două zile și tinărul ear' se află în sala de așteptare a dentistului. Care nu-i fu însă mirarea, când văzând, că în loc să între femeia la el, vine însuși medicul, care s'a făcut că nu știe nimic despre amorul lui față de femeia sa, și îl întreabă prietenește, că doar' are durere de dinți? Bietul tinăr, confuz cum era, n'a știut ce să răspundă alta, ci a zis că da. Medicul îndată s'a pus și i-a trăs dinte care i-l'a arătat, cu toate-că nu-l dureau, și astfiet a ajuns a fi — știrb. Și dacă ar fi fost numai cu atăta. A trebuit însă să mai și plătească medicului, dar' nici nu i-a mai trecut pragul casei.

O damă tinăra a aflat o cale unică în felul seu de a-și răsbuna asupra mirelui. S'a întemplat că acum câțiva ani, un tinăr i-a făcut curte. Ba s'au și logodit împreună, dar' când a fost să se cunune, el nu s'a învoit, ci a luat de soție pe sora ei, cu care n'a trăit mult, deoarece-ce aceea a murit. Trezându-se căva timp la mijloc, i-s'a făcut dor de prima sa iubită, de care și-a bătut joc. A venit la dînsa și rugându-se de iertare, a cerut-o de nevastă. Fata s'a și învoit. Când au fost însă înaintea altarului, mireasa fără a zice vre-o vorbă cătră cineva, a părăsit biserică și s'a dus acasă. Iutrebăta fiind de părinți pentru ce a făcut aceasta, li-a spus, că ea n'a făcut altceva, decât ceea-ce a făcut și mirele cu ea.

Bibliografie.

În »Tipografia« din Sibiu a apărut și se află de vânzare »Tragedia Calvarului«, tradusă în românește de membrii societății de lectură »Inocențiu Micu Clain« a teologilor din Blaj. Prețul unui ex. 2 coroane.

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii din 3/15 Oct. a. c., pentru sporirea bibliotecii școlare au contribuit cu suprasolviri următorii domni: Dr. Silviu Moldovan 5 fl., L. Bercian 25 cr., Aurel P.

Barcian 1 fl. 75 cr., V. Domșa 25 cr., Szász Pál 1 fl. 50 cr., Mihailă Nicolae 1 fl., Mihailă Ioan 50 cr., I. Muntean 25 cr., N. Todea 25 cr., P. Barițiu 25 cr., Marton Rezső 50 cr., I. Botean 50 cr., Nicolae Dubleş 50 cr., Al. Rimbaș 25 cr., Vasilie Basarabă 50 cr., Ioan Lazaroi 1 fl.

Primească generoșii contribuatori pe calea aceasta expresiunea celei mai călduroase mulțumiri.

Vaidei, la 31 Oct. n. 1899.

Nicolau Voina,
inv.

Dare de seamă și mulțumită publică.

În favorul sîntei »Mănăstiri dela Prislop«, în legătură cu cele publicate în »Revista Orăștiei« nr. 36, 38, 39, 41, 49, 50 și 51 din 1898 au mai încurs următoarele oferte benevole.

Pe lista nr. 182 prin dl Petru Burlecu, paroch în Iscroniu, dela d-sa 1 fl., Nicolau Burlecu, cantor 20 cr., Ani Petru, metalurg 20 cr., Nicolau Burlecu, 50 cr., Mihaiu Cirlea, 50 cr. și dela alți credincioși suma 5 fl. 60 cr.

Pe lista nr. 763 prin dl Ioan Bitea, paroch în Cut, dela d-sa 1 fl., Iosif Vasilica 20 cr., Vasile Pop 50 cr., Vasile Bitea l. N. 10 cr., Ioan Dicu Decan 30 cr., d-na Emilia Albini 1 fl., Elisabeta Mocan 50 cr., Ilie Brate l. Ion 20 cr., Ulpiu Cosieriu 1 fl., dela mai mulți credincioși din loc prin colecta în naturale pretăcute în bani 6 fl. 20 cr., laoltă 11 fl.

Pe lista nr. 193 și 194, prin dl Ioan Pop, protopop în Hunedoara și anume: pe lista 193 prin dl Iosif Florea din Gelaru, dela Haner Sandor 50 cr., Haner Ioan 30 cr. și Iulisca 40 cr., Iosif Florea 1 fl., Hermina Florea 50 cr., apoi pe lista nr. 194 dl protopop Ioan Pop 1 fl., Bejetz George 10 cr., Ioan Muntean 20 cr., Evuția Nandra 40 cr. și dela biserica gr.-cat. din Hunedoara 4 fl., total pe 2 liste 8 fl. 90 cr.

Pe lista nr. 540 prin dl Nicolau Necrilescu, paroch în Necrilești, dela d-sa 50 cr. și dela alți credincioși de acolo și din Valea Galdei suma 4 fl. 10 cr.

Pe lista nr. 530 prin dl Moise Roman, paroch în Farcadinul-sup., suma 55 cr.

Pe lista nr. 779 prin Valeriu Micșia din Hațeg, dela Avram Timariu 20 cr., Fira Todose 50 cr., Petru Dumitrescu 20 cr., Anica Ivașcu 10 cr., Serica Muntean 20 cr., Maria Dumitrescu 20 cr., Mariuția Arsenite 10 cr., Fica Novac 10 cr., suma 1 fl. 60 cr.

Pe lista nr. 311 prin dl Paul Cipu, fost practicant de avocat în Hațeg, dela d-sa 1 fl., Ioan Baciu 1 fl., Marcu Moldovan 1 fl., Vasile Vutca 50 cr., Nicolau Todosiu jun. 50 cr., Ioan Muntean 1 fl. și George Tulvan 1 fl., toți din Hațeg, suma 6 fl.

Pe lista nr. 302 prin dl Virgil Siotropa, profesor gimn. în Năsăud, dela Dr. Paul Tanco 1 fl., Alexandru Halitza 1 fl., Roza Șotropa n. Goldschmid și Virgil Șotropa 1 fl., suma 3 fl.

Pe lista nr. 157 prin dl Mihail Pop, preot în Valea-Dilsii, dela d-sa 1 fl., dela mai mulți credincioși 2 fl. 20 cr., suma 3 fl. 20 cr.

Pe lista nr. 220, prin dl Aureliu Harsian, aroch în Cenade, dela d-sa 1 fl., Paulina Harsian 50 cr., Ioan Făgărășian 50 cr., Ana Purția 10 cr., Nicolau Agribician 10 cr., Osica Barbu 10 cr., dela mai mulți credincioși 50 cr., suma 2 fl. 80 cr.

Pe lista nr. 82 prin dl Andreiu Voda, paroch în Ormenișul-de-Câmpie, dela d-sa 1 fl., Maria Voda 50 cr., suma 1 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 48 prin dl Ioan Iepure, profesor în Beiuș, dela d-sa 1 fl., Ilie Stan, profesor și spiritual 1 fl., suma 2 fl.

Pe listele nr. 279. 280. 281. 282 și 283 prin dl Georgiu Pop, paroch în Geoagiul-inferior, dela d-sa 3 fl., Aureliu Pop 30 cr., Ana Pop 20 cr., Boila Danila 20 cr., Csikler János 20 cr., dela mai mulți poporeni din bucate s'au adunat 1 fl. 20 cr., 5 fl. 50 cr.

Pe lista nr. 177 prin dl Lazar Chirian, paroch în Ponor lângă Puj, dela d-sa 50 cr., Aniția Chirian n. Voin 50 cr., Ioan Socaciu 50 cr., Adam Török 1 fl., Samu Gabor 2 fl., János Gabor l. Mihaiu 50 cr., Sandor Gabor 50 cr., Crisco Gabor Stroe 50 cr., Iosia Gabor l. Adam 50 cr., Ioan Dunder 50 cr. și dela alți credincioși suma 8 fl. 40 cr.

Pe lista nr. 205 prin dl Alexandru Dobrescu, protopop în Sas-Sebes, dela d-sa 1 fl., Ioan Dregan 1 fl., Ana Beu 50 cr., Eugenia P. Micu 15 cr., suma 2 fl. 65 cr.

Pe lista nr. 255 dl Iosif Popoviciu, preot în Vaidei lângă Orăștie, dela d-sa 50 cr., Elisabeta Popovici 50 cr., Ioan Denilaș 50 cr., Petru Teodor 20 cr., Ioan Popoviciu 20 cr., suma 1 fl. 90 cr.

Pe lista nr. 262 dl Ioan Ciumaș, preot în Beriu, dela d-sa 50 cr.

Pe lista nr. 786 dela Crăciunesc Iovan din Hațeg, s'a primit suma 2 fl. (Va urma.)

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

Szám 3873—1899. kig.

(607) 2—3

Sz. 802—1899.

(611) 1—1

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye szászvárosi járásához tartozó Felkenyér nagyközség községi jegyzői állása lemondás folytán üresedésbe jöven, annak választás utján leendő betöltésére pályázatot hirdetek.

Érintett jegyzői állás javadalmazása a következő:

1. Évi törzsfizetés 500 frt.
2. Természetbeni lakás, esetleg az eddig élvezett 50 frt évi lakbér.
3. Kellő mennyiségű tüzifa.
4. M. kir. anyakönyvvezetői évi tiszteletdíj 80 frt.
5. Magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Felhívom ennélfogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajják, miszerint az 1883 évi I. t.-cz. 6 §-ában előirt minősítéstüket és eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket f. é. november hó 14-ig bezárólag annyal is inkább nyújtásuk be hozzám, mivel a hiányosan felszerelt avagy később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Választási határidőül f. é. november hó 16. napjának d. e. 9 óráját Felkenyér nagyközség községi jegyzői irodájába tűzöm ki.

Szászvároson, 1899. október hó 19-én.

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulírott kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíróság V. 537/2 számú végzése által Udrea Iuon javára merisori Baluka Bel ellen 100 frt tőke, ennek 1899. évi május hó 5. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 40 frt 30 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 505 frtra becsült szarvasmarhák és juhokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 537/3 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Merisoron alperes lakásán leendő eszközlésére 1899. évi november hó 14-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében az legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1899. évi október hó 22. napján.

Mirtse Dénes,
kir. bír. végrehajtó.

Moartea cloțanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă. (609) 2—5

Se capătă în pachete cu câte 30 cr. la farmacia: N. Vlad din Orăștie.

100—300 fl.

lunar poate să câștige, sigur și onest, fiecare persoană, de ori-ce poziție, locuească aceea ori-unde, fără de nici un risic și capital, prin vinderea de hârtii de stat și losuri permise prin lege.

Ofertele se se adreseze la: Annoncen-Expedition, Julius Singer, Budapest IV Rostély utca 3, sub titlul »Leichter-Verdiens!«.

(599) 5—6

Reuma-Geist

se numește

un fel de medicament, care la expoziția higienică ținută la anul 1895 în Cairo și la 1896 în Londra, a fost distins cu medalie de onoare și cu medalie de aur. Acest medicament a fost aprobat de cei mai distinși medici și se întrebunțează în cele mai mari spitale. El are o influență repede asupra ori-cărei părți a corpului, și anume contra reumatismului, nervozității, podagrei, isias și asthma.

Influența lui în unele casuri este așa de extraordinară, că și la boale mai învechite, dacă se întrebunțează și numai odată, înceată ori-ce durere.

Durerea de dinți și de cap înceată în 5 minute!

Prețul unei sticle, cu îndrumările de lipsă, este 1 coroană, calitate mai tare 2 coroane 40 fileri.

Deposit principal în Budapesta, la farmacia d-lui Iosif Török, Király-utca 12, și la dl Dr. A. Egger, Váci-körut 17, precum și în toate celelalte farmacii din capitală și provincie, și la producătorul

WIDDER GYULA

farmacist,

Sátorajka-Ujhely.

Comande din provincie se efectuează (603) cu acurateță. 3—10

Deposit în Orăștie la dl Josef Graffius, în Sibiu la I. C. Molnár, Heinrich Gottlieb și E. Rumler, în Szász-Sebes la Ludwig Binder și W. Lederbilger.

HOTEL CENTRAL

Cel mai frumos și mai bine arangiat hotel din Orăștie, este „HOTEL CENTRAL“

Hotelul constă din 15 odăi, sală de prânzit, cafenea elegantă, dimpreună cu mai multe încăperi, cari sunt arangiate corăspunzător timpului modern.

Aci se intrunesc toți Românii din loc și provincie.

Prețuri moderate! Măncări și beuturi excelente! Prețuri moderate!

Johann Melitska,

(606)

hotelier.

3—3